

SABBATO AD LAUDES

I.

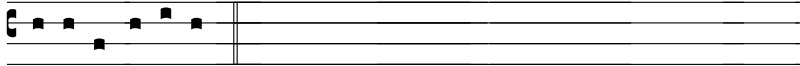
1. Ant.

VIII. c

I

I- li- i Si- on * exsúl-tent in Rege su- o.

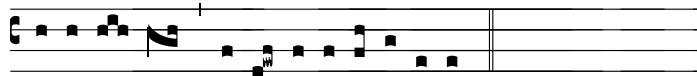
E U O U A E.

Tempore Paschali.

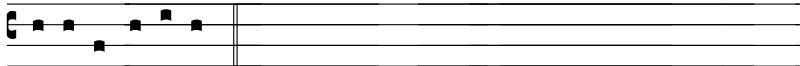
Ant.

VIII. c

A

L- le-lú- ja, * alle- lú-ja, alle-lú-ja.

E U O U A E.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánti- cum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúl- tent in rege suo.

Laudent nomen ejus in cho- ro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dó- mino in pópulo suo: * et ex- altábit mansúetos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória:
* lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in guttúre eórum: * et gladii ancípites in mánibus eórum.

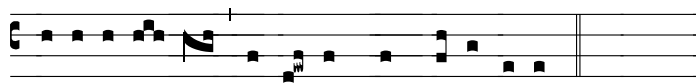
Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in

pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

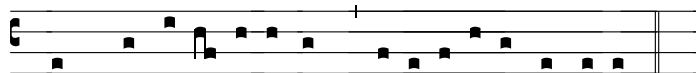
Anti-
phona

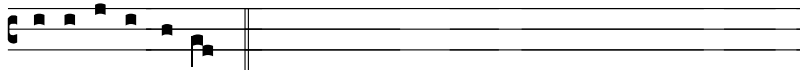
Fí-li-i Si- on exsúl-tent in Re-ge su- o.

2. Ant.
VII. a

Q

Uam magni-fi- cá-ta sunt * ó-pe-ra tu-a Dómine!

E U O U A E.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sǎculum sǎ-

culi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus tuus inimícos meos: * et insurgéntibus in me malignántibus áu-

diet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * et sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patientes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Anti-
phona

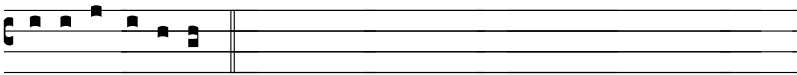
Quam magni-fi- cá-ta sunt ópe-ra tu-a Dómine!

3. Ant.
VII. c

L

Ætábi-tur justus * in Dómino et sperá-bit in e-o.

E U O U A E.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiómem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multítudine o-

perántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: ꝛ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagítent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ

sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbati sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiáverunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sparábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Anti-
phona

Lætábi-tur justus in Dómino et sperá- bit in e- o.

4. Ant.

III. a

O

- Sténde nobis Dómi- ne * lu- cem mi-se-ra-ti- ó-

num tu- á-rum. E U O U A E.

Canticum Ecclesiastici

Eccli. 36. 1.

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super Gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant quia non est

Deus nisi tu, * et enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super Gentes aliéνας, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis:

* sic in conspéctu nostro

magnificáberis in eis.

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus: * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festina tempus, et memento finis: * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salváur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum

inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob: ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et énarrent magnália tua.

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

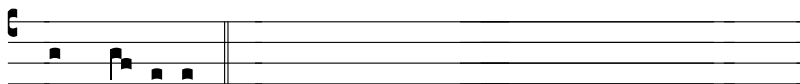
Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrábilibus verbis tuis, * et gloria tua pópulum tuum.

Anti-
phona

Osténde nobis Dómi- ne lu- cem mi-se-ra-ti-ó-

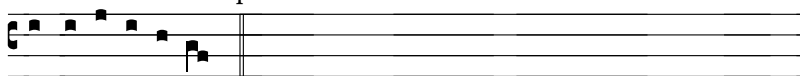

num tu- á-rum.

5. Ant.
VII. a

- Mnis spí-ri-tus * laudet Dóminum.

E U O U A E.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et

cithara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in cordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Omnis spí-ri-tus laudet Dóminum.

Tempore Paschali.

Alle-lú- ja, alle- lú-ja, alle-lú-ja.

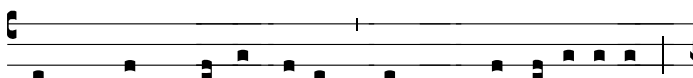
Capitulum.

Galat. 6,2.

Nox præcésit, dies autem aapropinquavit. ζ Abjiciámus ergo ópera tenebrá-

rum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus. ☩ Deo grátias.

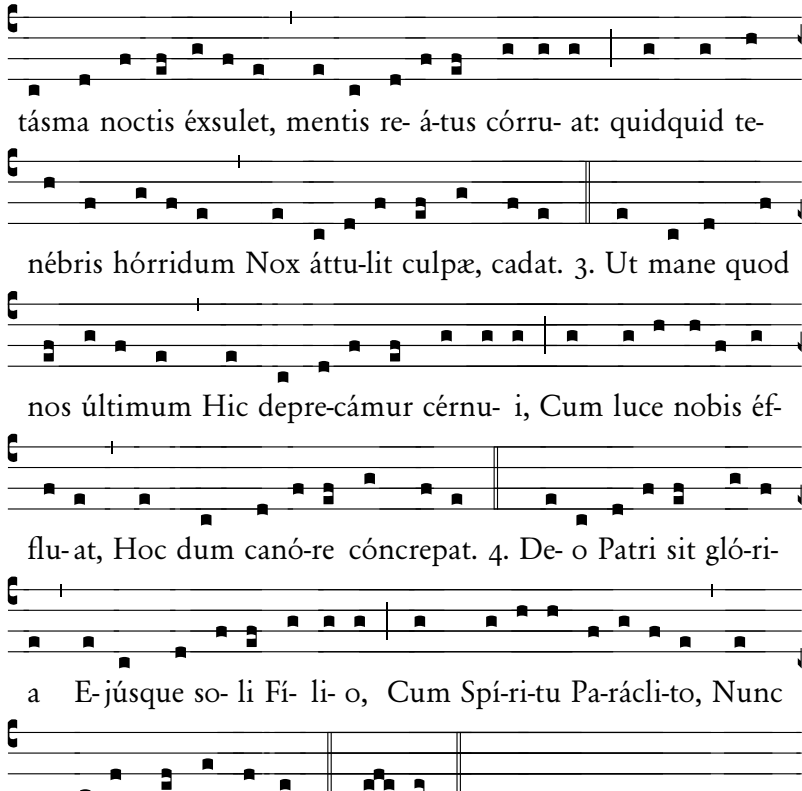
Hymn.
IV.

Uró-ra jam spargit polum, Terris di- es il-lá-bitur

Lucis resúltat spí-culum, Discédat omne lúbricum. 2. Phan-

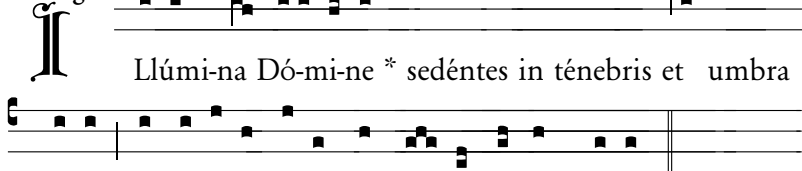

tásma noctis éxsulet, mentis re-átus córru-at: quidquid te-
nébris hórridum Nox áttu-lit culpæ, cadat. 3. Ut mane quod
nos últimum Hic depre-cámur cérnu- i, Cum luce nobis éf-
flu-at, Hoc dum canó-re cóncrepat. 4. De- o Patri sit gló-ri-
a E-júsque so- li Fí- li- o, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, Nunc
et per omne sá-cu-lum. A-men.

✠ Repléti sumus mane misericórdia tua.

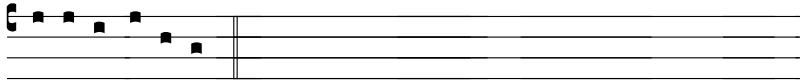
✠ Exsultávimus et delectáti sumus.

Bened.
VIII. g

Llúmi-na Dó-mi-ne * sedéntes in ténebris et umbra

mortis, et dí-ri-ge pedes nostros in vi- am pacis.

E U O U A E.

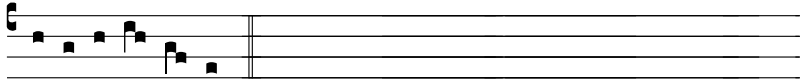
II.

1. Ant.

IV. e 2

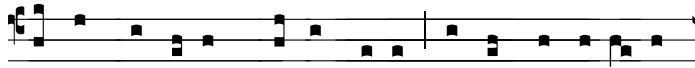
Enígne fac Dómine * in bo-na voluntáte tu-a Si- on.

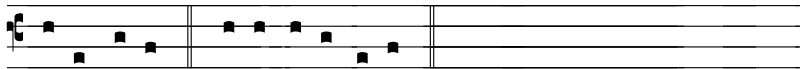
E U O U A E. *Psalmus 50. Miserére mei Deus, pag. 12.*

2. Ant.

II. d

Ectus Dóminus * De-us noster, et non est i-níqui-

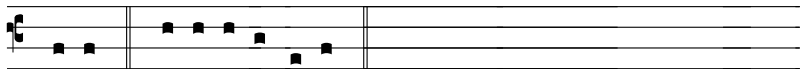
tas in e- o. E U O U A E. *Psalmus 91, Bonum est, pag. 236.*

3. Ant.

II. d

Timó- re in-imí- ci * é-ri-pe Dómine á-nimam

me- am. E U O U A E.

4. Ant.

V. a

N servís su- is. E U O U A E.

Canticum Moysis

Deut. 32. 1.

Audíte, cœli, quæ loquor:
* áudiat terra verba oris
mei.

Concréscat ut plúvia doctri-
na mea, * fluat ut ros elóqui-
um meum.

Quasi imber super herbam,
et quasi stillæ super grámina.
* Quia nomen Dómini invo-
cábo.

Date magnificéntiam Deo
nostro. * Dei perfectá sunt
ópera, et omnes viæ ejus judí-
cia:

Deus fidélis, et absque ulla
iniquitáte, justus et rectus. *
Peccavérunt ei, non filii ejus
in sórdibus:

Generátio prava atque per-
vérsa. * Hæccíne reddis Dó-
mino, pópule stulte et insípi-
ens?

Numquid non ipse est pater
tuus, * qui possédit te, et fe-
cit, et créavit te?

Memento dierum antiquó-
rum, * cogita generatiónes
síngulas:

Intérroga patrem tuum, et
annuntiábit tibi: * majóres
tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssí-
mus Gentes: * quando separá-

bat filios Adam.

Constítuit términos populó-
rum * juxta númerum filió-
rum Israel.

Pars autem Dómini, pópu-
lus ejus: * Jacob funículus he-
reditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta,
* in loco horróris et vastæ so-
litúdinis:

Circumdúxit eum, et dócu-
it: * et custodívit quasi pupíl-
lam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad
volándum pullos suos, * et
super eos vólitans,

Expándit alas suas, et as-
súmpsit eum, * atque portá-
vit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus
fuit: * et non erat cum eo
deus aliénus.

Constítuit eum super excel-
sam terram: * ut coméderet
fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, *
oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de armento, et lac
de ovibus * cum adipe agnó-
rum, et ariétum filiórum Ba-
san:

Et hircos cum medúlla tríti-
ci, * et sánguinem uvæ bíbe-

ret meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolvavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuít dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filia.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis:

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactántem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? cessáre fáciem ex hómínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hęc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. ζ Utinam sáperent, et intellígerent, * ac novíssima providérent.

Quómo do persecuátur unus mille, * et duo fugent decem

míllia?

Nonne ideo, quia Deus sus-
 vendidit eos, * et Dómi-
 nus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster
 ut dii eórum: * et inimíci no-
 stri sunt júdices.

De vénea Sodomórum vénea
 eórum, * et de suburbánis
 Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et
 botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eó-
 rum, * et venénium áspidum
 insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt ap-
 pud me, * et signáta in the-
 saúris meis?

Mea est últio, et ego retrí-
 buam in témpore, * ut labá-
 tur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis, *
 et adesse féstinant témpora.

Judicábit Dóminus pópu-
 lum suum, * et in servis suis
 miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit
 manus, * et clausi quoque de-
 fecérunt, residuíque consúm-
 pti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eó-
 rum, * in quibus habébant
 fidúciam?

De quorum víctimis come-

débant ádipes, * et bibébant
 vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vo-
 bis, * et in necessitáte vos
 prótegant.

Vidéte quod ego sim solus,
 * et non sit álius Deus præter
 me:

Ego occídám, et ego vívere
 fáciam: percútiam, et ego sa-
 nábo, * et non est qui de ma-
 nu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum
 meam, et dicam: * Vivo ego
 in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium
 meum, * et arripúerit judíci-
 um manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus
 meis, * et his qui odérunt me
 retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sán-
 guine, * et gládium meum de-
 vorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et
 de captivitáte, nudáti inimi-
 córum cápitis.

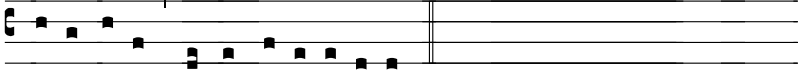
Laudáte, Gentes, pópulum
 ejus, * quia sánguinem servó-
 rum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retribuet in
 hostes eórum, * et propítius
 erit terræ pópuli sui.

Anti-
phona

In servis su- is mi-se-rébi-tur Dómi- nus, et propí-

ti- us e- rit terræ pópu-li su- i.

5. Ant.
VIII. g

L

Audáte Dóminum * se-cúndum multi- tú-di- nem

magni-túdinis e-jus. E U O U A E.

Psalmus 150, Laudáte Dóminum, pag. 240.

Reliqua ut supra, pag. 80, quando non habentur propria.

SABBATO AD PRIMAM

Ant.
VIII. g

E

X- altá-re Dómine. E U O U A E.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúja, pag. 17.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II, pag. 88.

Psalmus 93 I.

Deus ultiónum Dóminus: | egit.
* Deus ultiónum líbere | Exaltáre, qui júdicas terram:

* redde retributióem supér-
bis.

Usquequo peccatóres, Dómine,
* úsquequo peccatóres
gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur ini-
quitátem: * loquéntur omnes,
qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine,
humiliavérunt: * et hereditá-
tem tuam vexavérunt.

Viduam, ad ádvenam inter-
fecérunt: * et pulílos occidé-
runt.

Et dixerunt: Non vidébit

Dóminus, * nec intélliget De-
us Jacob.

Intélligite, insipiéntes in pó-
pulo: * et stulti, aliquándo sá-
píte.

Qui plantávit aurem, non
áudiet? * aut qui finxit ócu-
lum, non considerat?

Qui córripit Gentes, non
árguet: * qui docet hóminem
sciéntiam?

Dóminus scit cogitatióem
hóminum, * quóniam vanæ
sunt.

Psalmus 93 I.

Beátus homo, quem tu
erudiéris, Dómine: * et
de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a díebus ma-
lis: * donec fodiátur peccatóri
fóvea.

Quia non repéllet Dóminus
plebem suam: * et hereditá-
tem suam non derelínquet.

Quadúsque justítiæ conver-
tátur in iudícium: * et qui ju-
xta illam omnes qui recto
sunt corde.

Quis consúrget mihi advé-
rus malignántes? * aut quis
stabit mecum advérsus ope-
rántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit

me: * paulo minus habitásset
in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes
meus: * misericórdia tua, Dó-
mine, adjuvábat me.

Secúndum multitudinem do-
lórum meórum in corde
meo: * consolatiónes tuæ læ-
tificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes
iniquitátis: * qui fingis labó-
rem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi:
* et sánguinem innocéntem
condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus
in refúgium: * et Deus meus
in adjutórium spei meæ.

Et reddat illis iniquitatem ipsórum: ζ et in malítia eórum dispérdet eos: * dispér-

det illos Dóminus Deus noster.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natió nibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos, Deus, ζ et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchiam: * et convállem taberna-

culórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manáesses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

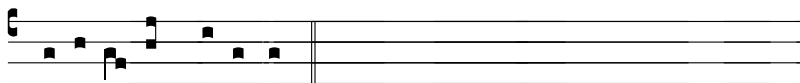
In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Quando ad Laudes dictus fuit Ps. 50, Miserere mei Deus, hic subjungitur Ps. 149, Cantáte Dómino, ut supra, pag. 235.

Anti-
phona

Exaltá-re Dómine, qui jú-di-cas terram: redde retri-

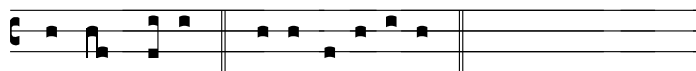
bu-ti- ó-nem supérbis.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. pag. 22.

SABBATO AD TERTIAM

Ant.
VIII. c

C

Lamor me- us. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 22.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut supra Feria II., pag. 89.

Psalmus 101 I.

Dómine exáudi oratió-
nem meam: * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a
me: * in quacúmque die trí-
bulor, inclína ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocáve-
ro te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei: * et ossa mea
sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut foenum, et
áruit cor meum: * quia oblí-
tus sum comédere panem me-
um.

A voce gémitus mei * adhá-

sit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno
solitúdinis: * factus sum sicut
nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum si-
cut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi
inimíci mei: * et qui laudá-
bant me, advérsus me jurá-
bant.

Quia cínerem tamquam pa-
nem manducábam, * et po-
tum meum cum fletu miscé-
bam.

A fácie iræ et indignatió-
nis tuæ: * quia élevans allísisti
me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem Dómine in ætér-

num pérmanes: * et memoriale tuum in generatióem et generatióem.

Psalmus 101 II.

TU exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélsio sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndio pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101 III.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi péríbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

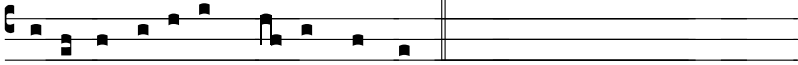
Et siut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sáeculum dirigétur.

Anti-
phona

Clamor me- us Dómi- ne ad te pervéni- at: non

a- vértas fá- ci- em tu- am a me.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 36.

In Feriali Officio reliqua ut supra Feria II., pag. 96.

SABBATO AD SEXTAM

Ant.
VIII. g

D

Omi- ne De- us me- us. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 31.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 100.

Psalmus 103 I.

Benedic, ánima mea; Dó-
mino: * Dómine, Deus
meus, magnificátus es vehe-
ménter.

Confessiónem, et decórem
induísti: * amíctus lúmine
sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pel-
lem: * qui tegis aquis superi-
óra ejus.

Qui ponis nubem ascénsus

tuum: * qui ámbulas super
pennas ventórum.

Qui facis angelos tuos, spí-
ritus: * et minístros tuos
ignem uréntem.

Qui fundásti terram super
stabilitátem suam: * non in-
clinátur in sœculum sœculi.

Abýssus, sicut vestiméntum,
amíctus ejus: * super montes
stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient:
* a voce tonitruum tui formidabunt.

Ascendunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquae.

Potabunt omnes bestiae agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres caeli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Psalmus 103 II.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens fenum iumentis, * et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum latifcet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit: * illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: * montes excelsi cervis: petra refugium herinacii.

Fecit lunam in tempora: * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Psalmus 103 III.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransi-

bunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténtur autem te fáciem, turbabúntur: ζ áuferes spíritum eórum, et deficient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam tremére: * qui tangit montes, et fúmigant.

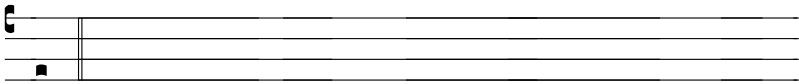
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámduum sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Dómi- ne De- us me- us, magni-fi- cá- tus es vehemén-

ter.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 43.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 102.

SABBATO AD NONAM

Ant.
I. f

E tacú- e- ris De- us. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 45.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 106.

Psalmus 108 I.

Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, ζ et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnáverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunť advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat

in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiántur de habitatió nibus suis.

Scruténtur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

Psalmus 108 II.

IN memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, ζ et dispéant de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecúťus est hóminem

ínopem, et mendicum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit bendictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, ζ et intrávit sicut aqua in interiósá ejus, * et sicut óleum in óssibus

ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum,
quo operítur: * et sicut zona,
qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détra-
hunt mihi apud Dóminum: *

et qui loquúntur mala advér-
sus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac
mecum propter nomen tu-
um: * quia suávis est miseri-
córdia tua.

Psalmus 108 III.

Líbera me quia egénus, et
pauper ego sum: * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infírma sunt a
jejúnio: * et caro mea immu-
táta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis: * vidérunt me, et
movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus
meus: * salvum me fac secún-
dum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * et tu, Dómine, fecísti
eam.

Maledícet illi, et tu
benedíces: ꝛ quia insúrgunt
in me, confundántur: * servus
autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre: * et operiántur
sicut diplóide confusióne
sua.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo: * et in médio
multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páupe-
ris, ut salvam fáceret a perse-
quéntibus ánimam meam.

Anti-
phona

Ne ta-cú- e-ris De- us, qui- a sermóni-bus ódi- i
circumde-dé-runt me.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 50.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 108.

SABBATO AD VESPERAS

Antiphonæ cum sequentibus Psalmis per Annum ac Tempore Paschali assignatæ, semper in Sabbato dicuntur pro I. Vesperis Dominicæ, quando agendum est Officium de ipsa Dominica sicut Psalterio.

In Sabbatis Adventus, quando dicendæ sunt I. Vesperæ Dominicæ sequentis, dicuntur cum Psalmis Sabbati Antiphonæ ex Laudibus hujus Dominicæ.

1. Ant.

VI. f

B

Ene-díctus. E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ant.

VIII. g

A

L- le-lú-ja. E U O U A E.

Psalmus 143 I.

Benedíctus Dóminus, Deus meus, ꝛ qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut um-

bra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagittas tuas, et conturbábis eos.

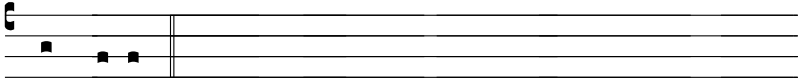
Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiorum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Anti-
phona

Bene-díctus Dómi-nus suscéptor me- us, et li-be-rá-

tor me- us.

2. Ant.

VIII. c

B

E- á- tus pópulus. E U O U A E.

Psalmus 143 II.

Deus, cánticum novum
cantábo tibi: * in psalté-
rio decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: ꝛ
qui redemísti David, servum
tuum, de gládio malíno: *
éripe me.

Et érué me de manu filió-
rum alienórum, ꝛ quorum os
locútum est vanitátem: * et
déktera eórum, déktera ini-
quitátis:

Quorum filii, sicut novéllæ
plantatiónes * in juventúte
sua.

Filiæ eórum compósitæ: *
circumornátæ ut similitúdo
templi.

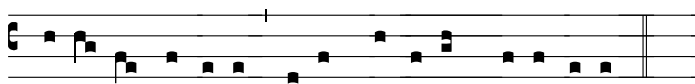
Promptuária eórum plena, *
eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abun-
dántes in egréssibus suis: *
boves eórum crassæ.

Non est ruína macéria, ne-
que tránsitus: * neque clamor
in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum,
cui hæc sunt: * beátus póp-
ulus, cujus Dóminus Deus
ejus.

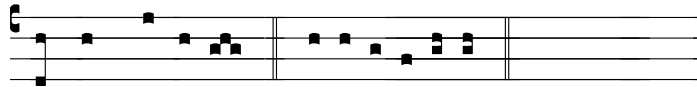
Anti-
phona

Be- á- tus póp-ulus cu-jus Dóminus De- us e-jus.

3. Ant.

I. a 3

Agnus Dóminus. E U O U A E.

Psalmus 144 I.

Exaltábo te, Deus meus,
Rex: et benedicam nómini
tuo in sáeculum, * et in sáecu-
lum sáeculi.

Per s'ingulos dies benedicam
tibi: * et laudábo nomen tu-
um in sáeculum, et in sáecu-
lum sáeculi.

Magnus Dóminus, et laudá-
bilis nimis: * et magnítudinis
ejus non est finis.

Generátio et generátio lau

dábit ópera tua: * et potén-
tiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ san-
ctitátis tuæ loquéntur: * et
mirábilia tua narrábunt.

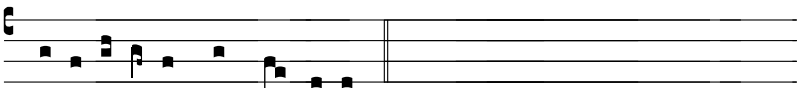
Et virtútem terríbilium tuó-
rum dicent: * et magnítudi-
nem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ sua-
vitátis tuæ eructábunt: * et ju-
stítia tua exsultábunt.

Anti-
phona

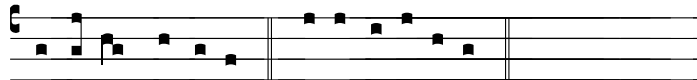
Magnus pópulus et laudábi-
lis nimis: et magni-

tú-dinis e-jus non est fi-nis.

4. Ant.

VIII. g

U- á-vis Dóminus. E U O U A E.

Psalmus 144 II.

Misereátor, et miséricors
Dóminus: * pátiens, et

multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: *

et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hó-

minum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Anti-
phona

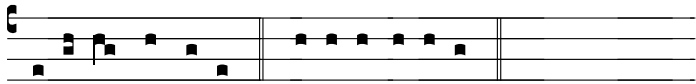
Su-á-vis Dóminus uni-vérsis: et mi-se-ra-ti-ó-nes

e-jus super ómni- a ópe-ra e-jus.

5. Ant.

IV. g
F

I-dé-lis Dóminus. E U O U A E.

Psalmus 144 III.

Fidélis Dóminus in ómni-
bus verbis suis: * et sanc-
tus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui
córruunt: * et érigit omnes
elisos.

Oculi ómnium in te spe-
rant, Dómine: * et tu das
escam illórum in témpore op-
portúno.

Aperis tu manum tuam: *
et imples omne ánimam bene-

dictiÓne.

Justus Dóminus in ómni-
bus viis suis: * et sanctus in
ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómni-
bus invocántibus eum: * óm-
nibus invocántibus eum in
veritate.

Voluntátem timéntium se
fáciat: * et deprecatiÓnem eó-
rum exáudiet: et salvos fáciat
eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédet. Laudatiónem Dómini lo-	quétur os meum: ⁊ et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sáculum, * et in sáculum sáculi.
---	--

Anti-
phona

Fi-dé-lis Dóminus in ómnibus verbis su- is, et
 sanctus in ómnibus opé-ri-bus su- is.

Tempore Paschali.

Anti-
phona

Alle-lú-ja, al-le-lú-ja, alle-lú-ja.

Capitulum.

Rom. 11. 33.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: ⁊ quam incomprehensibília	sunt judícia ejus, * et investigábiles viæ ejus! ⁊ Deo grátias.
---	---

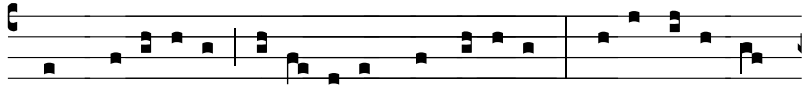
Hymn.
VIII.

Am sol re-cé-dit igne-us: Tu lux pe-rénis Uni-tas,
 Nostris be-á-ta Tríni-tas Infúnde lumen córdibus. 2. Te
 ma-ne laudum cármine, Te de-precámur vésperè: Digné-

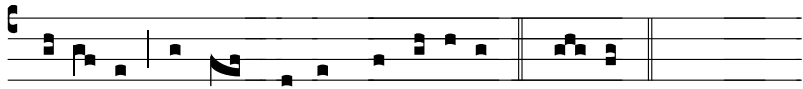
Sabbato ad Vesperas

ris ut te súpli- ces laudé- mus inter cóe-li-tes. 3. Patri si-

múlque Fí-li- o, Tibíque Sancte Spí-ri-tus, Sicut fu-it, sit

jú-gi- ter sæclum per omne gló-ri- a. A-men.

✠ Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

✠ Et descéndat super nos misricórdia tua.

Antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in Sabbatis ante Dominicam II. et reliquis Dominicis post Epiphaniam, in quibus dicitur sequens:

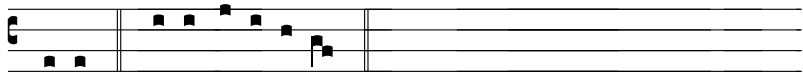
Magn.
VII. a

Uscé- pit De- us * Isra- ël pú- e-rum su-um, sic-ut

locú-tus est ad Abraham et semen e- jus, usque in sæ-

cu-lum. E U O U A E.

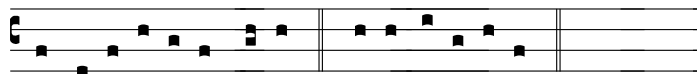
Et dicitur Oratio sequentis Dominicæ.

SABBATO AD COMPLETORIUM

Ant.

V. a

I

Ntret o-rá-ti- o me- a. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 65.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orá-
tio mea: * inclína aurem tu-
am ad precem meam:

Quia repléta est malis áni-
ma mea: * et vita mea infér-
no appropinquávit.

Æstimátus sum cum descen-
déntibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adjutó-
rio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes
in sepúlchris, ꝛ quórum non
est memor ámplius: * et ipsi
de manu tua rpúlsi sunt.

Posuérum me in lacu inferi-
óri: * in tenebrósis, et in um-
bra mortis.

Super me confirmátus est
furore tuus: * et omnes fluctus
tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a
me: * posuérum me abomi-
natióne sibi.

Tráditus sum, et non egredi-
ébar: * óculi mei languérunt
præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, to-
ta die: * expándi ad te manus
meas.

Numquid mórtuis fácies mi-
rabília: * aute médici suscitá-
bunt, confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam in
perditiónem?

Numquid cognoscéntur in
ténébris mirabilia tua, * et ju-
stítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, cla-
mávi: * et mane orátio mea
præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis
oratióne meam: * avértis fa-
ciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labó-
ribus a juventúte mea: * exal-
tátus autem, humiliátus sum
et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: *
et terróres tui conturbavérunt
me.

Circumdedérunt me sicut
aqua tota die: * circumdedé-

runt me simul.

Elongásti a me amicum et
próximum: * et notos meos a
miséria.

Psalmus 102 I.

Benedic, ánima mea Dó-
mino: * et ómnia, quæ
intra me sunt, nómini sancto
ejus.

Benedic, ánima mea, Dómi-
no: * et noli oblivisci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus
iniquitatibus tuis: * qui sanat
omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vi-
tam tuam: * qui corónat te in
misericórdia et miseratióni-
bus.

Qui replet in bonis desidé-
rium tuum: * renovábitur ut
áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dómi-
nus: * et iudícium ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,
* filiis Israël voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dó-
minus: * longánimis, et mul-
tum miséricors.

Non in perpétuum irascé-
tur: * neque in ætérnum com-
minábitur.

Non secúndum peccáta no-
stra fecit nobis: * neque se-
cúndum iniquitates nostras re-
tribuit nobis.

Quóniam secúndum alti-
túdinem cœli a terra: * corro-
borávit misericórdiam suam
super timéntes se.

Quantum distat ortus ab
occidente: * longe fecit a no-
bis iniquitates nostras.

Psalmus 102 II.

Quómodo miserétur pater
filiórum, ꝛ misértus est
Dóminus timéntibus se: *
quóniam ipse cognóvit fig-
mémentum nostrum.

Recordátus est quóniam pul-

vis sumus: * homo, sicut fœ-
num dies ejus, tamquam flos
agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertrans-
ibit in illo, et non subsístet: *
et non cognóscet ámplius lo-

cum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno; * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: ζ poténtes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: ζ in omni loco dominatiónis ejus, * bédedic, ánima mea, Dómino.

Anti-
phona

Intret o-rá-ti- o me- a in conspéctu tu- o Dómine.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 67.

